

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.852 van 29 april 2003
in de zaak A. 129.087/XII-3696.**

In zake : de NV VOCAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. Van Heuven,
kantoor houdende te Kortrijk,
President Kennedypark 8 b

tegen :

de STAD ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. Pockele-Dilles,
kantoor houdende te Antwerpen,
Stoopstraat 1, bus 13.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Vocan op 8 november 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 4 september 2002 van het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen tot onmiddellijke definitieve sluiting van de lokalen of plaatsen die in het pand Oudemansstraat 10-20 bestemd zijn voor raamprostitutie;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd
F. De Buel;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. Van Heuven, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat R. Pockele-Dilles, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. De Buel;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de artikelen 58 en 59 van hoofdstuk IV van de code van de gemeentelijke politiereglementen van de stad Antwerpen verbieden dat personen aan voorbijgangers tonen dat zij ontucht plegen of zich aan prostitutie overgeven en verbieden om, eventueel vanuit een private plaats, personen op de openbare weg door woorden, tekens en gebaren aan te sporen tot ontucht of prostitutie; dat de gemeenteraad van Antwerpen op 19 juni 2000 het hoofdstuk IV aanvult met de artikelen 62.1 en 62.2 die eensdeels in het Schipperskwartier een zogenaamd concentratiegebied afbakenen waarbinnen de genoemde verboden niet gelden en die anderdeels voorzien in de mogelijkheid voor het college van burgemeester en schepenen om bij vaststelling van overtreding te beslissen tot de administratieve sluiting van de instelling; dat het concentratiegebied de Verversrui, de Vingerlingstraat en de Schippersstraat omvat; dat tegen dit zogenaamde concentratiereglement van 19 juni 2000 vorderingen tot schorsing zijn ingediend die de Raad van State bij arresten nrs. 97.515 en 97.535 van 6 juli 2001 heeft verworpen wegens gemis aan ernstige middelen; dat het college van burgemeester en schepenen op 5 december 2001 beslist tot de onmiddellijke definitieve sluiting van de lokalen of plaatsen die in het pand aan

de Oudemanstraat 10-20, eigendom van verzoekster, bestemd zijn voor raamprostitutie;

Overwegende dat dit eigendom van verzoekster niet in het voormeld concentratiegebied gelegen is; dat het op grond van de code van de gemeentelijke politiereglementen derhalve verboden is er aan raamprostitutie te doen; dat in dit licht de vraag rijst naar het bijkomend nadeel dat de bestreden sluiting van de voor raamprostitutie bestemde lokalen of plaatsen in haar eigendom verzoekster doet lijden en naar het voordeel dat de inwilliging van de besproken vordering haar kan bijbrengen;

Overwegende dat hierop anticiperend verzoekster doet gelden wat volgt :

“dat (a) het pand naar haar oordeel geen raamprostitutiepand uitmaakt (zie het tweede middel); (b) verzoekster geenszins verhuurt aan prostituees, doch wel en enkel aan de nv Piraeus; (c) de gemeenteraadsbeslissing dd. 5 juni 1982 houdende goedkeuring van een reglement tot bestrijding van de ontucht en de prostitutie onwettig is (zie het negende middel); (d) ook het concentratiereglement van 19 juni 2001 onwettig is (zie het derde tot en met het achtste middel); (e) het oorspronkelijke reglement helemaal niet voorzag in de sanctie van de administratieve sluiting, terwijl zulks precies het voorwerp uitmaakt van de huidige beslissing”;

Overwegende, met betrekking tot het eerste argument van verzoekster, dat zij betwist dat het pand aan de Oudemanstraat 10-20 een raamprostitutiepand is in de zin van de code van de gemeentelijke politiereglementen; dat zij toelicht dat de vitrines niet op de straat uitgeven, maar op een interne gaanderij die niet te beschouwen is als een openbare weg;

Overwegende dat verwerende partij in de nota repliceert dat de politie heeft kunnen vaststellen dat de prostituees in de galerij ook van op de openbare weg zichtbaar zijn en dat de wandelgalerij in elk geval bedoeld is om voor iedereen toegankelijk te zijn, “waardoor iedereen vrij in en uit kan en waarbij aan de ingang met de nodige neonreclames de aandacht wordt gevestigd in de hoop zoveel mogelijk passanten aan te trekken”;

Overwegende dat, zoals gezien, artikelen 58 en 59 van de code van de gemeentelijke politiereglementen verbieden dat personen die ontucht plegen of zich aan prostitutie overgeven “dit aan de voorbijgangers tonen” of dat een persoon die zich op de openbare weg bevindt door tekens en gebaren wordt aangespoord tot ontucht of prostitutie; dat volgens artikel 62.1 de verboden gelden “met name op of aan de openbare wegen en gebieden van het grondgebied van de stad, uitgenomen het concentratiegebied”;

Overwegende dat, om de voorschriften met betrekking tot het pand van verzoekster toepasselijk te achten, verwerende partij in de bestreden beslissing in aanmerking neemt dat “het gelijkvloers, genaamd het Eroscenter, bestaat uit een voor iedereen toegankelijke wandelgalerij met 28 afzonderlijke vitrines”, dat de ramen zichtbaar zijn vanaf de Oudemansstraat, dat bovendien de gaanderij zelf een openbare weg is, dat zij tijdens de normale openingsuren “overal en vrij toegankelijk [blijft] voor alle publiek, zonder enig onderscheid”, en dat zij door iedere voetganger “totaal onbelemmerd” kan en mag gebruikt worden, “d.w.z. niet alleen voor een gericht bezoek, doch ook als loutere wandelweg voor kijklustigen”;

Overwegende dat op het eerste gezicht de verwerende partij hieruit niet ten onrechte kon besluiten dat de galerij gelegen is “op of aan de openbare wegen en gebieden” zoals bedoeld in artikel 62.1 van de code van de gemeentelijke politiereglementen; dat die conclusie vooralsnog niet beslissend lijkt te worden tegengesproken doordat het mogelijk zou zijn om de galerij af te sluiten, doordat verzoekster de galerij zelf onderhoudt of door het concrete uitzicht ervan;

Overwegende, met betrekking tot het tweede argument van verzoekster, dat zij niet geloofwaardig kan doen gelden dat zij helemaal niets heeft uit te staan met de verhuring van haar lokalen aan prostituees; dat zij elders in het verzoekschrift immers nadrukkelijk aanvoert dat het pand “specifiek ingericht is als prostitutiepand”, dat “er niet zonder uiterst zware verbouwingswerken een andere bestemming gegeven [kan] worden aan het pand” en dat zij de huurinkomsten uit het

“Eroscenter” niet kan missen, reden waarom zij meent door de sluiting een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden; dat het argument wordt verworpen;

Overwegende, met betrekking tot het derde argument van verzoekster, dat het negende middel geen verband houdt met de gemeenteraadsbeslissing van 5 juni 1982 en dan ook niet de onwettigheid ervan kan aantonen en aantoont; dat het argument grond mist;

Overwegende, met betrekking tot het vierde argument van verzoekster, dat het derde middel niet het concentratiereglement van 19 juni 2000 betreft en een vierde middel niet in het verzoekschrift voorkomt; dat het vijfde tot en met het achtste middel in wezen overeenstemmen met middelen waarvan het ernstig karakter reeds in de arresten met nrs. 97.515 en 97.535 is onderzocht;

Overwegende dat het vijfde middel de schending van de artikelen 87, 87bis en 97, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet en van artikel 38 van het “basisreglement bestuurlijke organisatie stad Antwerpen” doet gelden, omdat niet ten minste twee derden van de aanwezige leden, waarvan de namen in de notulen worden vermeld, tot de spoedbehandeling van het punt betreffende de aanvulling van hoofdstuk IV van de code van de gemeentelijke politiereglementen hebben beslist;

Overwegende dat, zoals uit het verslag van de gemeenteraadszitting van 19 juni 2000 blijkt, de gemeenteraadsleden, waarvan de namen in de notulen vermeld worden, met eenparigheid hebben besloten onder meer het punt met betrekking tot de aanvulling van hoofdstuk IV van de code van de gemeentelijke politiereglementen te bespreken;

Overwegende dat het zesde middel de schending van artikel 97, eerste lid, van de nieuwe gemeentewet en van de motiveringsplicht doet gelden, omdat niet de voor een spoedbehandeling noodzakelijke spoedeisendheid voorhanden was;

Overwegende dat verzoekster haar belang bij het middel hierin zoekt dat de gemeenteraadsleden niet de gelegenheid hebben gehad zich afdoende te documenteren en een oordeel te vormen over het concentratiereglement; dat dit in de huidige stand van de procedure niet overtuigt; dat aan de gemeenteraadszitting van 19 juni 2000 die van 9 juni 2000 voorafging, speciaal gewijd aan onder meer de rapportering over en bespreking van de betreffende aanvulling van de code van de gemeentelijke politiereglementen; dat, mee in dat licht, uit de unanieme instemming met de spoedbehandeling vooralsnog wordt afgeleid dat de gemeenteraadsleden zich wel degelijk voldoende geïnformeerd en in staat achtten om met kennis van zaken over het nieuwe punt een beslissing te nemen;

Overwegende dat het zevende en achtste middel de schending van de formele en materiële motiveringsverplichting, respectievelijk de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doen gelden, omdat geen verantwoording wordt gegeven voor het in aanmerking genomen concentratiegebied en er geen redelijke verantwoording voor bestaat om de Oudemanstraat uit de gedoogzone te sluiten;

Overwegende dat de gemeenteraad, door in te stemmen met het hem door het college van burgemeester en schepenen voorgelegd ontwerp betreffende de aanvulling van de code van de gemeentelijke politiereglementen, zich op het eerste gezicht noodzakelijk heeft aangesloten bij het “Beleidsplan Prostitutie Antwerpen” van het adviesbureau Seinpost, waaraan dat ontwerp uitvoering geeft en waarnaar het verwijst; dat alzo bedoeld beleidsplan tot de motieven van de gemeenteraadsbeslissing gerekend lijkt te mogen worden; dat het uitvoerig de keuze voor het in aanmerking genomen concentratiegebied verantwoordt; dat de besproken middelen die verantwoording niet concreet betwisten en in het gedrang brengen; dat een schending van de materiële motiveringsplicht of de gelijkheid vooralsnog niet blijkt; dat ten slotte geen rechtsregel een formele motivering van het concentratiereglement lijkt voor te schrijven;

Overwegende dat de Raad van State minstens voorlopig bij het oordeel blijft, in de arresten nrs. 97.515 en 97.535, dat de middelen niet ernstig zijn;

Overwegende, met betrekking tot het vijfde argument van verzoekster, dat het haar niets bijbrengt; dat sinds de wijziging van de code van de gemeentelijke politiereglementen op 19 juni 2000 raamprostitutie buiten de Verversrui, Vingerlingstraat en Schippersstraat hoe dan ook verboden is; dat het voor verzoekster in die omstandigheden zaak is aan te tonen dat zij niettemin belang erbij heeft dat de sluiting van haar voor raamprostitutie gebruikte lokalen in de Oudemanstraat geschorst wordt; dat het in dit verband zonder relevantie is dat de sanctie van de administratieve sluiting vroeger niet mogelijk was; dat het vijfde argument net als de andere verworpen wordt;

Overwegende dat de conclusie van het voorgaande is dat verzoekster zonder het rechtens vereiste belang lijkt en de vordering deswege onontvankelijk is; dat de vordering verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negenentwintig april 2003, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.